

RUSKI INWALID

N^o =

245.

PIĄTEK.

15 Października 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: Królestwo Polskie, z Warszawy. Wiadomości Zagraniczne: Galicyja Lodomeryja, Niemcy.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

KRÓLESTWO POLSKIE.

z Warszawy, 10 Października,

Dnia ognedayszego wieczorem o godzinie 8-mey zjechał do tutejszey stolicy Jego Królewicowska Mość Xiążę Oranii *Wilhelm Fryderyk*, następcą tronu Niderlandzkiego a Szwagier Nayaśnieyszego Pana, i wysiadł w Zamku w przygotowanych dla siebie pokojach. N. Pan wysłał był naprzeciw tego Xiążęcia dla przywitanta Go, Jenerała Adiutanta Hrabiego *Czer-niszewa*.

Wczoray, dnia 9 b. m. Nayaśnieyszy Cesarz i Król był z N. Królewicem Niderlandzkim na paradzie zmiany straży woyskowej. Przeszedłszy z Nim szeregi woyska, przedstawił Mu Jenerałów i Officerów wszelkiej broni. Po paradzie N. Pan w towarzystwie Jego Królewicowskiej Mości powrócił do Zamku.

*Seym Królestwa Polskiego.
Posiedzenie dnia 7 Października.*

Izba Poselska.

(Ciąg dalszy.)

JW. Marszałek odezwał się następnie, iż uważać trzeba ten projekt za tyczący się również Skarbu iako i majątków prywatnych; ważności iego nie widział potrzeby dowodzić, radził tylko, żeby ile możliwości nad głównym iego celem się zastanawiać, bo czas zostawiony na Seymowanie iest już nader krótki.

JW. *Jezierski*, Poseł *Garwoliński*, uważał, że lubo już dwa lata trwa u nas Moratorium nie dźwiga atoli dłużników z przepasci, a za tem wniosł, że przedłużenie Moratorium mające na celu dobro dłużników, tak dla tychże dłużników iako i dla wierzycieli iest bez korzyści, a to tem bardziej ztąd się okazuje, że chociaż używa kraj nasz pokoju, stan atoli iego się nie polepszył. Choćby zatem pół wieku, mówił, trwało ieszcze Moratorium, nic to nie pomoże ani dłużnikom

ani wierzycielom, owszem zatamuje tylko obieg który podług zasad ekonomii polityczney jest duszą bogactw. Zaprowadzenie więc Moratorium, ani jest sprawiedliwe, ani użyteczne, ostatni zaś cel prędkiej przez zaprowadzenie systemu kredytowego mógłby być dopięty.

Zabrał głos JW. Radca Stanu *Woźnicki*. Odwołał się w głosie swoim do słyszanego już zdania Rady Stanu *Kalinowskiego*, który oświadczył, że projekt o Moratorium ma na celu zachowanie tylko do niejakiego czasu stosunków dłużników i wierzycieli. — Na zarzuty czynione exdywizji odpowiadał przytaczając to, że kommissyie obu Izb zgodziły się na nią, że zatem tak złą być nie musi, za jaką ją mają niektórzy; z resztą rozbiór iey, gdyby była do Izby wprowadzoną bardziejby zalety iey wskazał. Zwracając dalej uwagę na zdanie niektórych członków twierdzących, że przyrzekli na ostatnim Sejmie, iż projekt o Moratorium nigdy już wprowadzooy nie będzie, wyrzcił, że prawodawca nie może wyrzec, że pewnego projektu nigdy a nigdy nie wprowadzi, że pewnego prawa nigdy nie ustanowi. Skoro (dodał) z delikatności N. Pana w skutku reklamacyi zagranicznych Mocarstw projekt o exdywizji cofnięty został, nie miała Rada Stanu czasu do ułożenia projektu nowego do tego samego stosującego się celu; odebrała wprawdzie i ma wiele projektów do założenia Banku Narodowego, a rozważaniem ich na przyszłość się zatrudni. Wreszcie co do Instytucyi Banków i systematów kredytowych, wyrzekł mówca Rady Stanu, że zaprowadzenie tychże nie jest tak łatwe i tak wolne od niebezpieczeństw, iak na pozór się bydz̄ zdaie: Bank pożyteczny jest w krajach mających za sobą pewny billans handlowy, i w takim rzeczy stosunku *Fryderyk W.* zaprowadził system kredytowy. Te uwagi (mówił dalej) miała Rada Administracyyna na widoku, było wiele projektów ale niedokładnych, pociągających za sobą wyścicia z kraju pieniędzy, bo ieszcze przeszło sto millionów długu zagranicznego ciążyło. Atoli Rada Stanu zastanowi się nad ułożeniem stałych i zaradczych środków dla odwrócenia złego i skutek narad na Sejm przyszły przyniesie. Nareszcie dla zbicia zarzutu, że Moratorium narusza własność, odwołał się do przepisu Art: 1244 Kodexu Cywilnego, okazując przez to, że instytucyia moratoryyna na prawie jest wsparta.

JW. *Zubieriski*, Poseł Chełmski, otworzył następnie zdanie swoje: odwoławszy

się w ogóle do zdań poprzednio słyszanych, uczynił uwagę, że Rząd powinien zarowno wszystkim kraiu mieszkańcom swojej udzielać opieki, powinien podawać rękę wszystkim obywatelom, a zatem nietylko dłużnikom ale i wierzycielom, kapitalistom, których kapitały mogą dla wielu stać się pomocą. Nie trzeba, mówił, używać środków odstręczających kapitalistów, owszem zachęcać trzeba tak krajowych iako i zagranicznych, aby kapitałami swoimi, produkcyją ogólną kraiu ożywiali. Mówił dalej, że założenie banku nie łączy się z tylu trudnościami, ile ich mówiący przed nim Radca Stanu wystawił, że te trudności mogą bydz̄ przezwyjęzione, i że instytucyia ta nie pociąga za sobą wyścicia z kraju gotowych pieniędzy. — Dla tych przyczyn był przeciw projektowi.

JW. *Raczyński*, Poseł Lubelski, zastanawiał się nad projektem ze względu na sprawiedliwość i na konieczne potrzeby. Mówił, że sztuka prawodawcza pogodzić te dwa względy powinna, że smutne położenie nasze jest przyczyną wprowadzenia tego projektu, i że widząc potrzebę iego nie będzie nawet rozbiarał tego czy jest zupełnie dogodny. Głos narodu prawda (rzekł) jest za bankiem, ale tymczasem korzystać trzeba z tego środka, korzystnego dla dłużników i wierzycieli: że jest korzystny dla dłużników tego dowodzić nie trzeba, równie iak tego, że kolor biały jest biały, że jest korzystny dla wierzycieli, okazuje się to ztąd, iż każdy z nich pożyczzał dawniej na większą wartość dóbr teraz wartość tych dóbr spadła, i dla tego wielu z wierzycieli na ostatku zażyptekowanych upaśćby musiało. Oświadczył się przeto za projektem.

JW. *Szołowski*, Poseł Łęczycki, uważał, że kraj jest w niedostatku pieniędzy, i że dla tego wierzyciele są zawodzeni. Od lat 30 ma iatki o $\frac{1}{2}$ się zniżyły. Za czasów Pruskich wyraził; gdy był łatwy pokup produktów, zaprowadzona hypoteka pewność zaręczyła kredytowi i handel się bardzo rozkrzewił, teraz zaś jest w kraju brak gotowizny, a Konwencyia Berlińska 1819 roku zatamowała bardziej kredyt. Przyjęcie za tém projektu uznał za korzystne.

JW. *Okołowicz*, Poseł Szadkowski, oświadczył, że Moratorium stało się zabójczym dla kredytu, że Izba zniosła petycye o Bank narodowy, ale te nie wzięły skutku, tymczasem ciągle nadużywanie lekarstwa projektowanego,

może nas przyprawić o nieuleczoną chorobę; atoli ufny w łasce Króla i obietnicach Rady Stanu oznaymił JW. Poseł, że dla zaradzenia potrzebie czasowej za projektem się oświadcza.

JW. Bonaw: *Niemoiewski*, Poseł Wieluński, uznał Moratoryum za niesprawiedliwość; dodał atoli, że i w wielu przypadkach dla potrzeby rygor prawa łagodzić można. Miał to na celu Rząd Xięstwa Warszawskiego (mówił), ale nie myślał wprowadzając Moratoryum, umorzyć lub na nieograniczony czas zawiesić wypłatę należitości wierzytelom. Co do Banków i stowarzyszeń kredytowych nie był JW. Poseł jednego zdania z JW. Radcą Stanu *Woźnickim*. W przeciągu dwóch lat (dodał) winien był Rząd oszczędzić z wydatków nieco na założenie banku kredytowego, i wprowadzić pieniądze papierowe dla ożywienia cyrkulacji; ale gdy tego nie zrobił, termin wypłaty wierzytelności powinien być przedłużony, lecz nie na czas nieograniczony. Skończył zatem oznajmieniem, że będzie za projektem, gdy prawo oznaczy granice pewne dla Moratoryum i zaręczy wsparcie dłużnikom.

JW. *Krysiński* wyrzekł, że mowa o exdewizy w mieszana była do dyskusji z powodu wniesienia lubo ubocznego, przez Radcę Stanu *Kalinowskiego* uczycionego. Co do zdania JW. Radcy Stanu *Woźnickiego* wyraził, że teoria o bilansie handlowym nie ma już tej wagi, jaką do niej Radca Stanu przywiązuje; z resztą dodał, że bilans nasz handlowy taki jaki teraz jest, długo jeszcze będzie trwał, i jeżeli z tego powodu nie był bank narodowy wprowadzony, to niemasz nadziei, żeby kiedy przyszedł do skutku. Uczynił w końcu mówca niektóre uwagi nad zdaniem JW. *Raczyńskiego*, twierdząc, że prawo wszystkim klasom mieszkańców a zatem nie samym dłużnikom dogadzać powinno, i zastanawiał się nad ostatnim punktem projektu, który za niejasny, za niedokładny i dwuznaczny uznał. Osądził, że ulgą iedyną dla zadłużonych jest zaprowadzenie systematów kredytowych, i o wprowadzenie projektu stosownego, prosić N. Pana radził.

JW. Radca Stanu *Woźnicki* twierdzenie swoje wyraźniej wyłnszczał; mówił, że nie oświadczył, iż bilans jest przeciwko krajowi lecz tylko okazał niebezpieczeństwa towarzyszące wprowadzeniu Banku. Powtórzył nakoniec przyrzeczenie Rady, że na Sejm przyszły żądany projekt przyjdzie pod rozbiór Izby.

JW. *Niemoiewski*, Poseł Kaliski, utrzymywał, że niemożność dłużników dała powód do zaprowadzenia Moratoryum. *Necessitas frangit legem*. Na zawadzie stoi tylko ostatni charakter projektu, który już rozebrał JW. *Krysiński* i Poseł Wieluński. Uczynił mówca nadto nad projektem niektóre uwagi a iego niejasność okazując, miałem, żeby ostatni paragraf był opuszczony, a na końcu pierwszego było dodane z wypowiedzeniem iednorocznem; w tym razie byłby za projektem.

(*Dokończenie jutro.*)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

GALYCJA i LODOMERYJA.

z Lwowa, 6 Października.

Dzisiejsza Gazeta tuteysza umieściła następujący Cesersko-Królewski Uniwersał:

My *Franciszek I.* z Bożey łaski Cesarz Austriacki, Król Węgierski, Czeski, Lombardy i Wenecyi, Galicyi i Lodomeryi; Arcy-Xiążę Austriacki; etc. etc. etc.

Wszem w obec i każdemu w szczególności z naszych kochanych i wiernych poddanych wszelkiego stanu Prałatom, Magnatom, Rycerstwu i Mieszczanom, w naszych Królestwach Galicyi i Lodomeryi wraz z Bukowiną, oświadczamy łaskę naszą Cesarsko-Królewską, uwiadomiając ich ninieyszym nayłaskawiej, że z ważnych i powszechnego dobra dotyczących się powodów, uchwaliliśmy zwołać Sejm w pomienionych Królestwach, i wyznaczyć na to dzień szesnasty miesiąca Października bieżącego roku tysięcznego ośmsetnego dwudziestego. — Aby więc ten Sejm należycie postępować mógł ku pożądanemu wzrostowi dobra tak tych Królestw iako też i powszechnego, i mógł osiągnąć cel i koniec zamierzony, nakazujemy naszym naywierniejszym i nayposłuszniejszym Stanom Królestw Galicyi i Lodomeryi tudzież Bukowiny, wszem w obec i każdemu z osobna nayuroczyściej i nayłaskawiej, by na dzień wyżey wyznaczony, a to wieczorem wprzód we Lwowie znajdowali się, a potem w dniu następującym zrana w miejscu, które nasze rzezonych Królestw Praezydium krajowe wyznaczy, pewnie i nieochybnie zebrałi się, tamże propozycy Seymowych i tego, co naszym imieniem przełożyć każemy, w nayuniżeńszem posłuszeństwie wysłuchali, a przyjąwszy to wszystko do wiernych serc swoich, uczynili postanowienie tak naszym iak i Królestw Galicyi i Lodomeryi wraz z Bukowiną, równie i ich własnym potrzebom dogodne, i odpowia-

dające naszemu najłaskawszemu zaufaniu, którego niniejszem nowy im dowód daliśmy. — chociażby który z wiernych i najposłusznieszszych członków Stanowych dla ważnych przeszkód na Sejmie znajdować się nie mógł, wszelako w tym razie obecni zupełną moc stanowienia mieć mają, a nieobecni równie jak i obecni do dopełnienia tego wszystkiego mają być obowiązani. Nasze zaś Królewskie miasto *Lwów* ma stosowną do konstytucyi liczbę osób z dostatecznym pełnomocnictwem na pomieniony Sejm wysłać. — Dan w naszym głównem i rezydencyonalnem mieście *Wiedniu* dnia 5go miesiąca Września w roku tysięcznym ósmsetnym dwudziestym, Panowania naszego dwudziestym dziewiątym.

Francizzek.

(Następują inne podpisy.)

N. Pan mianował Kommissarzami swoimi na Sejm tegoroczny w Królestwach Galicyi i Lodomeryi, pierwszym: *J.W. Teofila Hrabiego Załuskiego*, *C. K. rzeczywistego Radcę* tajnego, *W. Kuchmistrza Koronnego* i wielu orderów Kawalera; drugim: *J.W. Jana Kawalera Batowskiego*, *Vice Strażnika sreber Koronnych*. Przewodniczenie tegorocznemu Sejmowi raczył N. Pan poruczyć *J.W. Janowi Kantemu Hrabu ze Stadnik Stadnickiemu*, *C. K. rzeczywistemu Radcy tajnemu*, *Szambelanowi Jego C. K. Mości*, *Wielkiemu Łowczemu Koronnemu* i *Zastępcy Prezesa* w Wydziale Stanowym.

NIEMCY.

Od brzegów Menu, 8 Października.

Xiąże Następca bawarski miał zamiar przepędzić całą następującą zimę w Palermo, dla poprawy zrujnowanego zdrowia. — Kiedy się dowiedziano w *Munich* że Rząd neapolitański rewolucyjny mianował sprawującego interessa przy dworze bawarskim, wysłano zaraz rozkaz zwierzchnościom pogranicznym, aby niepozwalały pomienionemu posłowi wejścia na ziemię bawarską.

Znaczna liczba emigrantów wirtemberskich, mających chęć udania się do Ameryki, lecz nieposiadających dosyć funduszków do odbycia tej drogi, powróciła z *Hollandyi* do *Frankfortu*. Wszystkie te rodziny w najsmutniejszém

są położeniu, nietylko bowiem wyużyły się przez drogę z ostatniego funduszu; lecz nadto do takicy nędzy są doprowadzone, iż nagie i głodne z samey tylko jałmużny utrzymują życie. Z tem wszystkim muszą opuścić *Frankfort* i napowrót udać się do oyczyzny.

Bracia *Volframe* kupcy z miasta *Hof*, wyprzedali w ciągu jednego tygodnia na iarmarku frankfortskim 300,000 chustek buwełniczych, i zapewneby więcej jeszcze wyprzedać byli mogli, gdyby się niewyczerpał był cały ich zapas.

z Sztutgardu, 4 Października.

Przybył tu niedawno Kapitan służby neapolitańskiej *Blanc*, z pasportem podpisanym przez sprawującego interessa austriackie przy dworze neapolitańskim. Pomieniony Kapitan wymieniony jest w pasporcie jako goniec gabinetowy do konsula neapolitańskiego w *Medyolanie* i do posła tegoż dworu w *Turynie*. Po wypełnieniu tych poleceń zjechał on do *Sztutgardu* przez *Szwajcaryją* i przywiozł z sobą wiele pism rekomendacyjnych do rozmaitych osób, które znajdowały się w iakichkolwiek dyplomatycznych zleceniach w *Neapolu*. Nietakił także i tego, iż mu polecono powziąć dostateczną wiadomość o ilości siły zbrojney w całych Niemczech i dla tego miał zamiar przez tydzień w *Sztutgardzie* zabawić. Był on kilka razy na popisach wojska, a raz nawet w mundurze neapolitańskim. Lecz 21 z m. Król rozkazał mu aby w przeciągu 24 godzin opuścił stolicę tutejszą i wyjechał z Królestwa *Wirtembergskiego*. Chciał więc udać się przez *Memmingen* i *Juspruk* do *Tyrolu*; lecz ani bawarskie ani austriackie poselstwo nie podpisało mu pasportu, a tak musiał udać się przez *Strażburg* i *Jenewę*, na co od posła francuzkiego otrzymał pozwolenie. (Ta okoliczność przypomina i wyiaśnia wzmiankę będącą w ostatnich pismach z *Neapolu* o oficerze wysłanym ztamąd dla powzięcia dokładney wiadomości o stanie wojska w jednym z mocarstw konstytucyjnych.

Kurs Petersburski.

Dukat: hollend: nowy — rubli as: — 11 85. k.
Ditto — Ditto stary — Ditto — 11 40 —
Rubel srebrny — — Ditto — 3 70. —

W P E T E R S B U R G U.

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEHO CESARSKIEY MŚCI.